

Wykroczenia przeciwko prawdzie

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- pogłębienie świadomości odnośnie związku prawdy z miłością i wolnością oraz jej fundamentalnego znaczenia w chrześcijaństwie;
- ukazywanie zagrożeń płynących z braku poszanowania prawdy i wykroczeń przeciw niej w życiu osobistym i społecznym.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- omawia własnymi słowami biblijne przykłady wykroczeń przeciw prawdzie i ich konsekwencje;
- w oparciu o dotychczasową wiedzę i wiadomości z lekcji streszcza naukę Jezusa na temat prawdy;
- po lekcji wymienia wykroczenia przeciw prawdzie i wyjaśnia, iż są one sprzeczne z VIII przykazaniem i miłością bliźniego;
- odnosząc się do konkretnych przykładów, podaje możliwości zadośćuczynienia osobom okłamany, obmówionym, zdradzonym itp.

Pojęcia, postaci:

wydawanie pochopnych sądów, obmowa, oszczerstwo, pochlebstwo, niedochowanie tajemnicy.

Wartości:

związek prawdy z miłością, wierność prawdzie, prawdomówność, dochowanie tajemnicy.

proponycja realizacji

Modlitwa: *Śpiew Nie bój się, wypłyni na głębie.*

1. Nauczyciel zapoznaje uczniów z opowiadaniem (zob. materiały do wykorzystania). Następnie prowokuje wśród uczniów krótką dyskusję na temat przeczytanego tekstu. Uświadamia uczniom, że plotkowanie to złamanie VIII

przykazania (Wj 20, 16). Prosi uczniów, by podali inne wykroczenia przeciwko temu przykazaniu. Jeden z uczniów zapisuje je na tablicy, każde z nich zostaje omówione.

2. Podsumowując pracę, nauczyciel wyjaśnia, iż słowa mogą ranić, mogą poniżyć, zafałszować prawdę. Przed tym ostrzegał nas i upominał św. Jan Paweł II, gdy rozważał treść VIII przykazania. Uczniowie czytają z podręcznika tekst św. Jana Pawła II.
3. Po przeczytaniu tekstu i chwili na refleksję uczniowie wspólnie zastanawiają się, co czynić, by uniknąć grzechów przeciwko VIII przykazaniu oraz jak je naprawiać? Wnioski zapisują w zeszytach jako notatkę z lekcji.
4. Uroczyste odczytanie fragmentu Pisma Świętego J 14, 6.

inna propozycja pracy na lekcji

Lekcję można przeprowadzić w sposób analogiczny jak jednostkę 31, czyli nauczyciel dzieli klasę na grupy i prosi, aby uczniowie zastanowili się nad wykroczeniami przeciw VIII przykazaniu. Przy okazji rozmowy podkreśla bezwzględny charakter tajemnicy spowiedzi (to temat, na który uczniowie żywo reagują).

List rozpoczynający w podręczniku jednostkę ukazuje plotkarstwo jako przyczynę zniszczenia przyjaźni. Komentarz św. Jana Pawła II (Olsztyn, 1991 r.) przestrzega przed wprowadzaniem w życie ludzi atmosfery kłamstwa. Wykroczenia przeciw VIII przykazaniu są w istocie przypomnieniem z klasy poprzedniej. Podręcznik wskazuje na konieczność naprawienia grzechów przeciw prawdzie, a także na wartość ćwiczenia się w wierności prawdzie.

Modlitwa: Odczytanie z podręcznika – *Dziś mówi się tak dużo jak nigdy. Ponad głowami ludzkimi toczy się lawina pustych słów jak nigdy. Każdy chce wtrącić słówko, każdy chce zabrać głos. Ale tylko nieliczni mają coś do powiedzenia, bo tylko nieliczni potrafią znieść ciszę i napięcie konieczne, kiedy się myśli. Panie, pomóż mi trzymać język za zębami, dopóki nie będę wiedział, co chcę powiedzieć. Amen.*

praca domowa

Pisemne wyjaśnienie, do czego nas zaprasza i zachęca Jezus w wypowiedzianych przez siebie słowach: „Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem”.

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – wykroczenia przeciw prawdzie w znanych utworach literackich;
- ✓ wychowanie do życia w rodzinie – naprawianie krzywd wynikłych z grzechów przeciw prawdzie w rodzinie, wartość dyskrecji w życiu rodzinnym;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – prawo do dobrego imienia w życiu społecznym i politycznym, tajemnica państwowa i służbowa, tajemnica gospodarcza;
- ✓ godziny do dyspozycji wychowawcy – trening umiejętności dochowywania tajemnicy, naprawianie krzywd wynikłych z wykroczeń przeciw prawdzie na terenie klasy i szkoły.

materiały do wykorzystania

„W XVI wieku wśród penitentek św. Filipa Nereusza w Rzymie była kobieta znana z gadulstwa, plotek i oszczerstw. Upomnienia Filipa niewielki miały skutek. Postanowił więc dać jej lekcję pogładową. Wezwał do siebie i polecił:

– Idź na rynek i kup kurę zabita, ale z piórami.

Gdy wróciła z kurą wydał dalsze polecenie:

– Teraz idź ulicami Rzymu, wyrywaj powoli pióra i rozrzucaj je po ulicach.

Kobieta dokładnie wypełniła polecenie i wróciła znów do Filipa. Otrzymała nowe polecenie:

– Wróć na te same ulice i pozbieraj co do jednego wszystkie pióra, które rozrzuciłaś.

– Ależ, Ojcze – zawołała – żądasz ode mnie rzeczy niemożliwej. Wiatr rozniósł już pióra po całym mieście.

– O tym wiem – odrzekł Filip. – Ale chciałem dać ci do zrozumienia, że twoje złe słowa i oszczerstwa rozeszły się jak te pióra i nadal rozchodzą się wśród ludzi, powodując wiele zła. Pamiętaj, że będziesz za nie odpowiadała przed Bogiem. Ta lekcja okazała się bardziej skuteczna niż słowa upomnienia”.

S. Klimaszewski MIC, *Dekalog. Pomoce do katechez i homilii*, Warszawa 2003, s. 313–314